

RESSÒ DE LA PARAULA

La nova Església (I)

Hem escoltat sovint, entre els qui animen al compromís social, l'expressió «un altre món és possible». I una mateixa declaració entre els preocupats per les reformes a l'Església: «una altra Església és possible». Aquestes paraules solen anar acompanyades de crítiques i projectes positius d'acció.

Si fem cas a la Paraula de Déu, no hauríem de dir que un altre món i una altra Església, són possibles, sinó que són realitat. I no precisament perquè hem trobat vies factibles de canvis, sinó perquè aquesta nova realitat se'ns ha donat. Algú ens l'ha regalada.

Les oïdes dels fidels en una Església malmesa van poder escoltar del profeta de l'Apocalipsi un bellíssim i estimulante missatge que venia del mateix Déu:

Després vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. I el qui seu al tron va afirmar: «Jo faig que tot sigui nou». I afegí: «Escriu aquestes paraules, perquè són veritat i dignes de tota confiança» (Ap 21,1.5).

Aquest missatge ve a satisfer dos anhels, dues urgències apressants, que tenim avui: l'ansia de paraules «veritables i dignes de confiança» i l'avidesa de novetats. L'ansia de paraules veritables i dignes de confiança està justificada pel fet de veure'ns envoltats de falsedats, xerrameca, mitges

veritats i discursos interessats. L'avidesa de novetats s'alimenta d'un descontentament respecte del present i obeeix a un impuls natural de progrés. Llàstima que en la modernitat aquest impuls s'hagi convertit en obsessió i contribueixi a crear un mite: com si tot el que és nou fos automàticament millor... Ho saben bé els entesos en màrqueting: basta que un producte es presenti com a «nou» per a tenir assegurada la seva venda, almenys mentre duri la novetat...

El llenguatge que ens transmet la Revelació, i que els creients usem per a expressar la nostra fe, està amarant de l'adjectiu «nou». Nou Testament, Nova Aliança, Nova Llei, Home nou, Nou Poble, Nova Jerusalem, Nou Temple, Sacerdot i Sacrifici, Càntic Nou, Nova Justícia, Nou Amor, cel i terra nous.

Ningú no podrà negar que la nostra fe es fonamenta en la «Novetat radical de Jesucrist». Una novetat que s'ha d'entendre en contrast amb el que denominem món pagà (sense Déu o amb déus falsos) i amb el règim anterior a Ell, és a dir, el judaisme. Així ho van viure els nostres primers germans i d'aquí els va venir la seva identitat, la seva glòria i el seu sofriment.

Amb Ell va començar el món nou, el cel i la terra nous. Què significa aquí «nou»? «Jo faig que tot sigui nou» no vol dir que les coses, la societat, la cultura, l'economia, els éssers humans, el cosmos, els cosmosos, la ciència, etc., tot mori i comencin a existir uns éssers diferents, sinó que

aquest món i aquests éssers inicien una existència nova, són radicalment renovats, recreats, transformats.

L'Església va començar a existir com a Nou Poble de Déu. Va néixer de la novetat de l'Home Nou que és Jesucrist. Aquella novetat no va ser com a tal només fa dos mil anys, sinó que continua essent avui i aquí, una novetat constantment estrenada per l'Esperit de Jesucrist viu i present.

Avui a l'Església som els que som. L'Església té la seva història i el seu futur. Cada brot de vida de l'Esperit en ella és una meravellosa novetat.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Carisma i testimoni de la vida consagrada

Un dels objectius del Concili Vaticà II era l'«aggiornamento» de l'Església. El món anava canviant en molts aspectes i l'Església sentia que havia de dialogar i renovar-se per tal de fer entenedor el missatge evangèlic a l'home contemporani. A la Constitució *Gaudium et Spes* s'afirma que «el goig i l'esperança, el plor i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot els dels pobres i de tota mena d'afligits, són també goig i esperança, plor i angoixa dels deixebles de Crist, i no hi ha res de verament humà que no ressoni en llur cor». (...)

La vida religiosa havia d'adaptar-se també, i crec que hi va dedicar, i hi continua dedicant, a aquesta renovació molts esforços i mitjans. (...)

Hi ha uns desafiaments que ens acompanyen en aquest camí postconciliar, entre d'altres, la lluita contra el desencís que pot provocar la irrupció del pecat en els nostres projectes, el perill de la secularització no

donant testimoni d'Aquell amb qui ens hem trobat i ha transformat les nostres vides.

És també un desafiament la comprensió de la vida consagrada en el si de l'Església, les relacions frateres entre tots els qui formem el cos del Crist.

La dona consagrada té una aportació específica que convida a una reflexió.

La desinstal·lació, el sortir de les nostres zones de confort per anar a cercar a la humanitat que pateix és una invitació permanent. Aquests són alguns exemples, sense ànim d'exhaurir-los. Amb totes les febleses existents crec que la vida religiosa ha estat, i és, honesta i agosarada.

No deixa de sorprendre que en alguns llocs, tot i l'elevada edat de molts dels seus membres, se segueix amb il·lusió la cerca de nous camins compromesos més evangèlics, es procura viure amb llibertat proclamant la veritat sense atemorir-se pels poders temporals, amb gran simplicitat i humilitat. El gran desafiament, de tota mane-

ra, entenc que és la radicalitat de la nostra vocació, i la gosadia i confiança per a donar-hi una resposta lliure en bé de tot el poble de Déu i de la humanitat sencera.

La vida consagrada s'ha de deixar interpel·lar sempre per la gran pregunta ètica que recorre la Bíblia, «què n'has fet del teu germà?», i ha de donar-hi resposta segons el carisma rebut per a la major glòria de Déu que, com bé diu Ireneu de Lió, és la vida dels homes.

Les orientacions del Concili ens exigeixen una vigoria espiritual que ens dugui a cercar sempre i permanentment com «arrelar i enrobustir el Regne de Crist» (LG 44).

És una crida a una conversió constant.

Margarita Bofarull Buñuel, r.s.c.j.
Presidenta de l'Institut Borja de Bioètica

ECO DE LA PALABRA

La nueva Iglesia (I)

Hemos escuchado frecuentemente, entre los que animan al compromiso social, la expresión «otro mundo es posible». Y una misma declaración entre los preocupados por las reformas en la Iglesia: «otra Iglesia es posible». Estas palabras suelen ir acompañadas de críticas y proyectos positivos de acción.

Si hacemos caso a la Palabra de Dios, no tendríamos que decir que otro mundo y otra Iglesia, son posibles, sino que son realidad. Y no precisamente porque hayamos encontrado vías factibles de cambios, sino porque esa nueva realidad se nos ha dado. Alguien nos la ha regalado.

Los oídos de los fieles en una Iglesia maltrecha pudieron escuchar del profeta del Apocalipsis un bellissimo y estimulante mensaje que venía del mismo Dios:

Vi después un cielo nuevo y una tierra nueva; el primer cielo y la primera tierra habían dejado de existir, y también el mar... El que estaba sentado en el trono dijo: «Yo hago nuevas todas las cosas.» Y también dijo: «Escribe, porque estas palabras son verdaderas y dignas de confianza» (Ap 21, 1.5).

Este mensaje viene a satisfacer dos anhelos, dos urgencias acuciantes, que tenemos hoy: el ansia de palabras «verdaderas y dignas de confianza» y la avidez de novedad. El ansia de palabras verdaderas y dignas de confianza está justificada por el hecho de vernos rodeados de falsedades, palabrería, medias verdades y discursos interesados. La avidez de novedad se alimenta de un descontento respecto del presente y obedece a un impulso natural de progreso. Lástima que en la modernidad este impulso se haya convertido en obsesión y contribuya a crear un mito: como si todo lo nuevo fuera automáticamente mejor... Lo saben bien los entendidos en marketing: basta que un producto se presente como «nuevo» para tener asegurada su venta, al menos mientras dure la novedad...

El lenguaje que nos transmite la Revelación, y que los creyentes usamos para expresar nuestra fe, está empapado del adjetivo «nuevo». Nuevo Testamento, Nueva Alianza, Nueva Ley, Hombre nuevo, Nuevo Pueblo, Nueva Jerusalén, Nuevo Templo, Sacerdote y Sacrificio, Cántico Nuevo, Nueva Justicia, Nuevo Amor, cielo y tierra nuevos. Nadie podrá negar que nuestra fe se funda en la «Novedad radical de Jesucristo». Una novedad que se ha de entender en contraste con lo que denominamos mundo pagano (sin Dios o con dioses falsos) y con el régimen anterior a Él, es decir, el judaísmo. Así lo vivieron nuestros primeros hermanos y de ello les vino su identidad, su gloria y su sufrimiento.

Con Él comenzó el mundo nuevo, el cielo y la tierra nuevos. ¿Qué significa aquí «nuevo»? «Yo hago todas las cosas nuevas» no quiere decir que las cosas, la sociedad, la cultura, la economía, los seres humanos, el cosmos, los cuerpos, la ciencia, etc., todo muera y comiencen a existir unos seres distintos, sino que este mundo y estos seres inician una existencia nueva, son radicalmente renovados, recreados, transformados.

La Iglesia comenzó a existir como Nuevo Pueblo de Dios. Nació de la novedad del Hombre Nuevo que es Jesucristo. Aquella novedad no fue tal solo hace dos mil años, sino que sigue siendo hoy y aquí, una novedad constantemente estrenada por el Espíritu de Jesucristo vivo y presente.

Hoy en la Iglesia somos los que somos. La Iglesia tiene su historia y su futuro. Cada brote de vida del Espíritu en ella es una maravillosa novedad.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Compartint el viatge

Les parròquies del Prat, Càritas i el Centre de Promoció Social Francesc Palau organitzen per segon any «una nit pels migrants», amb el desig de «compartir el viatge» que emprenen aquestes persones que deixen els seus països fugint de situacions que posen en risc la seva vida, el seu desenvolupament i progrés. Serà divendres 3 de maig, a les 19 h, al peu del campanar de la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau.

Al llarg de l'any, aquestes entitats que reflecteixen l'acció social de l'Església al Prat, miren d'organitzar diverses activitats i aquesta, oberta a tot el públic, posa l'accent però en el jovent. De fet, amb anterioritat, els joves i adolescents dels diversos grups a les parròquies, de Càritas, esplais, col·legi Mare de Déu del Carme i alguns instituts, han treballat una fitxa prèvia de reflexió sobre la temàtica dels migrants. El vespre-nit del 3 de maig, es visualitza tot allò treballat, mitjançant testimonis, música, una representació, un moment de pregària, un sopar coordinat pels grups de famílies de la parròquia... En definitiva, es genera un espai de convivència eclesial i de sensibilització envers aquesta problemàtica social.

Per a participar del sopar, es poden comprar les entrades, a 5 €, a l'Escola Mare de Déu del Carme,

CPS Francesc Palau, Centre d'Esplai Sant Pere i Sant Pau, bar La Cova i parròquies del Prat.

Trobada joves +18

Aquesta convocatòria de la Delegació de Pastoral de Joventut serà el diumenge 5 de maig, de les 17 a les 20 h, al Monestir de Sant Benet, als peus de Montserrat, i està adreçada als joves majors d'edat de la diòcesi.

Serà la primera ocasió per acollir el missatge del papa Francesc manifestat en la seva exhortació apostòlica *Crist Viu*, que recull els fruits del Sínode sobre els joves, la vocació i el discerniment vocacional. Una oportunitat en temps pasqual per créixer espiritualment, cercant la justícia, la fe, l'amor i la pau; descobrint qui som i desenvolupant la pròpia manera pròpia de ser sant, més enllà del que diguin i opinin els altres. El programa tindrà moments de reflexió, lectura, silenci, compartir en grup i pregar.

Més informació a www.bisbatsantfeliu.cat/santfeliujove

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Entrem en el misteri del cor adolorit de Déu que és Pare, i parlem amb Ell mirant les moltes calamitats del nostre temps» (20 de febrer).

@Pontifex: «En els moments més foscos de la nostra història el Senyor es fa present, obre camins, aixeca la fe descoratjada, ungeix l'esperança ferida, desperta la caritat adormida» (20 de febrer).

@Pontifex: «Senyor, tu coneixes la resistència que tenim per deixar entrar en el nostre cor els dolors dels altres. Obre els nostres cors i plasma'ls a la teva imatge» (21 de febrer).

@Pontifex: «Senyor, concentra la nostra mirada en allò essencial, fes que ens desprenguem de tot allò que no ajuda a fer transparent l'Evangeli de Jesucrist» (23 de febrer).

Mans Unides, sempre en acció contra la fam

Si bé el punt àlgid de l'activitat d'aquesta ONG de l'Església és al mes de febrer, a partir d'aquella data s'esdevé un seguici d'activitats i iniciatives de tota índole a les diverses delegacions presents al territori de la Diòcesi de Sant Feliu. En donem compte aquí d'algunes entre les més recents

VILANOVA I LA GELTRÚ

Ja és tradicional la passejada familiar que cada any s'organitza pels voltants de Vilanova, que enguany es va realitzar el diumenge 17 de març. Un recorregut fàcil, ni llarg ni feixuc, per tal que pugui participar gent de totes les edats. En arribar a la plaça de l'església de Sant Antoni Abat, se'ls va oferir un pica-pica a tots els participants.

En canvi, el diumenge 7 de abril va tenir lloc una sortida solidària i de germanor dels membres del grup de voluntaris i amics de la comarca de Mans Unides a Vilanova i la Geltrú. Va ser una jornada per teixir relacions de fraternitat entre els voluntaris, tot visitant la fàbrica de xocolata Simon Coll i el Centre d'Interpretació del Cava CIC Fassina, a Sant Sadurní d'Anoia.

SANT JUST DESVERN

Dissabte 6 d'abril es va celebrar el Sopar de la Fam a la Parròquia dels Sants Just i Pastor, organitzat per Mans Unides i Justícia i Pau. La recaptació del sopar tenia com a objectiu finançar el projecte de Mans Unides Sant Feliu triat per a enguany: per la

defensa dels drets dels pobles indígenes a la Guajira (Colòmbia). Va resultar molt reeixit sigui per l'assistència al sopar, com per l'organització de l'acte, amb el recolzament de la Parròquia i de l'entitat amiga Justícia i Pau.

ABRERA

Es va realitzar la XX edició del concert de Mans Unides a aquesta població, el 24 de març, a l'Auditori del Centre Polivalent de la vila. És una activitat benèfica organitzada per l'entitat Voluntaris contra el hambre i la Parròquia de Sant Pere d'Abrera i compta amb la col·laboració de l'Ajuntament i d'altres entitats, cantants i músics d'Abrera com a intèrprets destacats. L'acte va ser presentat per M.ª Jesús Fernández i Izaera Blue, va oferir les actuacions de Ramon Medina, Santi Càmera a.k.a. Thunder, combo de ver-

sions de l'Escola Municipal de Música d'Abrera, FusionUp Music (Luis Frontado & Américo Toro), Josefina Ramos, Izaera Blue, Àlex Bonilla, 3 Más 3, Associació Vive y Baila i la col·laboració poètica de Rubén Martín.

La introducció al concert va anar a càrrec de Teresa Gisbert, la presidenta-delegada de Mans Unides Sant Feliu, que va donar un emotiu testimoni del seu viatge de formació a Ruanda per veure els projectes que Mans Unides duu a terme en aquell país.

VALLIRANA

Pa amb oli i mandarines va ser el «menú» del sopar solidari realitzat a la Parròquia de Sant Mateu de Vallirana, el

23 de març, amb la participació de feligresos molt sensibilitzats i amb tot el suport del mossèn i la Parròquia.

AGENDA

Recés dels seminaristes.

En el mes de maig serà el dissabte, dia 4, a la Casa d'Espiritualitat Mare de Déu de Montserrat, de Caldes de Montbui, per als seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat.

Recés a la Casa de Betània. Diumenge 19 de maig. Obert a tothom. Predicarà Mn. Lucas Prieto, prevere.

Per a més informació: Casa de Betània (c/ Bonavista, 37 - tel. 933 751 102 - Cornellà de Llobregat).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Siena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i patrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc. *Tortosa* (al territori de la Comunitat Valenciana) □ Sant Vicenç Ferrer, prev.

30. □ Dimarts [Fets 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep Benet de Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.; sant Aldobrando, bisbe. *Tortosa* (territori de la Comunitat Valenciana) □ San-

ta Caterina de Siena, verge i doctora de l'Església, patrona d'Europa.

MAIG

1. ■ Dimecres [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadócia, patró secundari de Catalunya (1456). □ Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dijous [Fets 5,27-33 / Sl 33 / Jo 3,31-36]. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família i mr.

3. ■ Divendres [1C 15,1-8 / Sl 18 / Jo 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. □ Dissabte [Fets 6,1-7 / Sl 32 / Jo 6,16-21]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Plegri Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 5,27b-32. 40b-41 / Sl 29 / Ap 5,11-14 / Jo 21,1-19 (o bé, més breu: 21,1-14)]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finjosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304) a Tessalònica.

Diumenge II de Pasqua (C)

COMENTARI

Creure per tenir vida

Resurrecció de Marko Ivan Rupnik, SJ

La finalitat dels evangelis la trobem clarament al final de les paraules que llegim avui: *Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i havent cregut, tingueu vida en el seu nom.* Els apòstols han cregut en el Crist ressuscitat i per això poden curar, donar vida: *Els apòstols obraven molts miracles entre el poble. Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb les lliteres perquè quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués alguns... tots recobraven la salut.* Això no és obra de Pere perquè és un gran taumaturg sinó per obra del poder del Ressuscitat que actua en ell... Però Crist ha donat als seus apòstols poders encara més extraordinaris: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu quedaran sense perdó.* Ara bé cal creure en Crist i als apòstols tampoc no els va ser fàcil de fer-ho. Ho veiem en Tomàs: *Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.* I això que els companys li havien dit: *Hem vist el Senyor.* Però ell no se'ls creu: vol tocar, vol constatar; potser pensa que els altres s'han deixat enganyar veient el Crist quan era un fantasma. Però quan Crist torna a fer-se present, llavors, abans de tocar-lo ja confessa: *Senyor meu i Déu meu.* Una esplèndida confessió de fe. I Jesús diu unes paraules molt consoladores per a nosaltres que no hem tocat el Crist: *Feliços els qui creuran sense haver vist.* Nosaltres som feliços si creiem en ell. A la segona lectura diu Crist: *Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme.* La mort ja no té cap poder, només el té Crist, viu per sempre més. Ja s'ha acabat el poder de la mort. Ara regna la vida per sempre més.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 5,12-16)

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis.

Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor. Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb les lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.* O bé: *Al-leluia.*

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Jo, Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres compareixeu en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor l'Esperit s'apoderà de mi, i vaig sentir darrere meu un gran crit, com un toc de corn que deia: «Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats.» Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins als peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or. En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: «No tinguis por. Jo soc el primer i el darrer. Soc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 5,12-16)

Por mano de los apóstoles se realizaban muchos signos y prodigios en medio del pueblo. Todos se reunían con un mismo espíritu en el pórtico de Salomón; los demás no se atrevían a juntarseles, aunque la gente se hacía lenguas de ellos; más aún, crecía el número de los creyentes, una multitud tanto de hombres como de mujeres, que se adherían al Señor. La gente sacaba los enfermos a las plazas, y los ponía en catres y camillas, para que, al pasar Pedro, su sombra, por lo menos, cayera sobre alguno. Acudía incluso mucha gente de las ciudades cercanas a Jerusalén, llevando a enfermos y poseídos de espíritu inmundo, y todos eran curados.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.* O bien: *Aleluya.*

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Yo, Juan, vuestro hermano y compañero en la tribulación, en el reino y en la perseverancia en Jesús, estaba desterrado en la isla llamada Patmos a causa de la palabra de Dios y del testimonio de Jesús. El día del Señor fui arrebatado en espíritu y escuché detrás de mí una voz potente como de trompeta que decía: «Lo que estás viendo, escríbelo en un libro y envíalo a las siete iglesias». Me volví para ver la voz que hablaba conmigo, y, vuelto, vi siete candelabros de oro, y en medio de los candelabros como un Hijo de hombre, vestido de una túnica talar, y ceñido el pecho con un cinturón de oro. Cuando lo vi, caí a sus pies como muerto. Pero él puso su mano derecha sobre mí, diciéndome: «No temas; yo soy el Primero y el Último, el Viviente; estuve muerto, pero ya ves: vivo por los siglos de los siglos, y tengo las llaves de la muerte y del abismo. Escribe, pues, lo que estás viendo: lo que es y lo que ha de suceder después de esto.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Por qué me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto». Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.